Kenneth Hänninen
16.3.2021

Eduskunnan talousvaliokunta
TaV@eduskunta.fi

Viite: Talousvaliokunta torstai 18.03.2021 klo 12.00 / HE 265/2020 vp / Asiantuntijapyyntö

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi sähkömarkkinalain ja sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

YLEISTÄ

Hallituksen esityksen tavoitteena on hillitä sähkönjakelun hintojen nousua jakeluverkonhaltijoiden kustannustasoa alentavilla ja kustannustason nousua loiventavilla toimenpiteillä.

Esitysluonnoksessa todetaan, että

Sähkönsiirron ja -jakelun hintojen nousun hillitsemiseen voidaan ajatella lainsäädäntöteitse vaikutettavan periaatteessa kahdella tavalla: muuttamalla lainsäädäntöä siten, että se vaikuttaa kohtuullisena pidettävän hinnoittelun määrittelytapaan ja muuttamalla sähköverkkojen sääntelyä siten, että siirto- ja jakelupalvelun tuottamisen kustannustaso pienenee.

Kolmas vaihtoehto olisi arvioida mahdollisuuksia alentaa verkkopalvelulaskun yhteydessä perittävää sähköveroa. Sähköveron osuus verkkoyhtiön laskussa on noin 30 %. Sähkövero on noussut kymmenessä vuodessa yli 2,5 kertaiseksi. Suurin yksittäinen korotus sähköveroon tehtiin vuoden 2011 alussa, jolloin sähköveroa korotettiin kerralla 1,02 snt/kWh. Sähköveron väliaikainen lasku olisi mielestämme tehokas keino hillitä välttämättömistä verkkoinvestoinneista johtuvia sähkönsiirron ja -jakelun hintojen nousua. Samalla se tukisi Suomen hiilineutraalisuustavoitteita.

Yleisesti voidaan todeta, että esityksessä näkyy valtava ja vuosia kestänyt julkisuuden paine, joka vain voimistui lainvalmistelun viivästyessä. Valitettavasti tämä on heikentänyt esitystä merkittävästi, kun sitä verrataan vuodentakaiseen esitysluonnokseen.

Arvioimme seuraavassa esityksen eräitä kriittisiä yksityiskohtia.

ESITYKSESSÄ PUUTUTAAN ITSENÄISEN VIRANOMAISEN TOIMIVALTAAN

Olemme erittäin huolissamme siitä, että esityksellä sidotaan itsenäisen valvontaviranomaisen kädet. Esityksessä viitataan Energiaviraston hallituksen esityksen jatkovalmistelun yhteydessä työ- ja elinkeinoministeriölle laatimaan taustaselvitykseen. Energiavirasto on arvioinut, että hallituksen esityksen ja sähköverkkojen toimintaympäristön muutosten perusteella se voi tässä yhteydessä kehittää laskentamenetelmiä seuraavasti:

Energiateollisuus ry
Fredrikinkatu 51–53 B, 00100 Helsinki
PL 100, 00101 Helsinki
Puhelin: (09) 530 520, faksi: (09) 5305 2900
www.energia.fi

1) Tuottopohjassa käytettyjen yksikköhintojen päivittäminen
2) Kohtuullisen tuottoasteen (WACC-prosentti) tason määrittäminen
3) Toimitusvarmuuskannustimen tarpeen arvioiminen

Hallitus on viitannut tähän selvitykseen ja esittänyt omana arvionaan, että viraston toimenpiteiden seurauksena ”jakeluverkot voivat Vuonna 2022 kerätä asiakkailta 350 miljoonaa euroa vähemmän vuoteen 2020 verrattuna”. Tämän lisäksi hallitus on esittänyt hyvin yksityiskohtaisesti, miten tehtävät muutokset vaikuttavat keskimääräisiin asiakashintoihin. Hallitus on jopa esittänyt verkkoyhtiökohtaisesti, miten ja milloin siirtohinnat laskevat eri verkkoyhtiöiden asiakkailla.

Itsenäiseen viranomaiseen liittyvä ristiriita on ilmeinen. Näin siitä huolimatta, että esityksessä todetaan, että edellä kuvatut vaikutukset perustuvat työ- ja elinkeinoministeriön tekemään arvioon ja Energiavirasto tekisi lainmuutosten edellyttämät muutokset laskentamenetelmiin toimivaltansa puitteissa itsenäisesti oman selvitystyönsä perusteella. Mielestämme on mahdotonta kuvitella, että Energiavirasto voisi poiketa hallituksen esityksessä esitetyistä yksityiskohtaisista arvioista.

Esitetyt euromääräiset arviot ovat ennenaikaisia ja ohjaavat perusteettomasti itsenäisen viranomaisen toimintaa. Esitämme, että ne poistetaan esityksestä.

SALLITUN LIIKEVAIHDON LASKU UHKAA PYSÄYTTÄÄ INVESTOINNIT JA HEIKENTÄÄ TYÖLLISTYYTTÄ

Hallituksen esityksessä sen vaikutuksia on arvioitu varsin kattavasti. Esityksessä arvioidaan, että ehdotus tulee mahdollistamaan verkkoinvestointien määrän alentamisen ja tätä kautta verkostoon sitoutuneen pääoman pienenemisen vuoden 2036 loppuun saakka kestävän sähkönjakelun toimitusvarmuusvaatimusten täytäntöönpanoajan aikana.

Katsomme kuitenkin, että mikäli Energiavirasto muuttaa lainvoimaisia valvontamenetelmiä kesken valvontajakson marraskuussa 2020 esittämällään tavalla, pakottaa tämä verkkoyhtiöitä alentamaan verkkoinvestointien määrää. Tämä ei siis ole enää mahdollisuus vaan pakko. Tällä on kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen verkonrakennusalalla, joka jo tällä hetkellä kärsii kannattavuusongelmista.

Esityksessä on todettu viitaten professori Jarmo Partasen selvitykseen, että täytäntöönpanoajan kasvaessa verkkoinvestoinnit ensi vaiheessa laskevat, mutta kasvavat ensi vuosikymmenen puolella. Vastaavasti keskeytyskustannukset ja etenkin asiakkaille maksettavat vakiokorvaukset kasvavat. Näin ollen on selvää, että verkkoyhtiön operatiiviset kustannukset kasvavat, mikä heikentää näiden tehokkuutta.

Keskeytyskustannusten ja vakiokorvausten kasvu rajoittaa entisestään verkkoyhtiöiden investointiedellytyksiä ja mahdollisuuksia turvata vanhentuneiden jakeluverkkorakenteiden modernisointi ja älyverkkokehitys energiajärjestelmän murroksessa, kuten hallitus edellyttää.

KOROTUSKATON KIRISTÄMINEN VAIKEUTTAA VERKKOYHTIÖN MAHDOLLISUUKSIA KERÄTÄ VERKKOPALVELUMAKSUISSA VIRANOMAISEN SILLE SALLIMA KOHTUULLINEN TUOTTO

Sähkön siirtohintojen korotuksiin puututtiin säädöksillä vuonna 2017, kun sähkönsiirto- ja jakelumaksujen vuotuiseksi korotuskatoksi säädettiin 15 prosenttia. Tilastojen perusteella laki on toiminut tarkoitetulla tavalla ja rajoittanut suurimpia korotuksia. Julkisessa keskustelussa on kuitenkin säännöllisesti vaadittu korotuskaton

ylärajan laskemista. Julkisen paineen alla hallitus esittää nyt korotuskattoon merkittävää kiristystä. Mikäli esitys toteutuu nykymuodossaan, vaikeuttaa se verkkoyhtiöiden mahdollisuuksia kerätä viranomaisen niille lainvoimaisissa vahvistuspäätöksissä määritelty sallittu liikevaihto.

Omaisuuden suojan kannalta on välttämätöntä, ettei korotuskatto jatkossakaan leikkaa Energiaviraston määrittämää kohtuullista tuottoa. Tämän turvaamiseksi tasoitusjakso tulisi pidentää alijäämän osalta. Tältä osin hallituksen esitys on sekava. Valvontalakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että tasoitusjakso on mahdollista pidentää siltä osin, kuin korotuskatto estää verkkoyhtiötä tarkistamasta hinnoitteluaan viranomaisen salliman liikevaihdon mukaisesti. Lisäksi siirtymäsäännöksellä on pyritty mahdollistamaan edelliseltä valvontajaksolta kertyneen alijäämän periminen tasoitusjaksoa pidentämällä.

Pidämme esitystä kuitenkin tältä osin epäonnistuneena.

Alkuperäisessä esitysluonnoksessa tasoitusjaksoksi alituoton osalta esitettiin kahta valvontajaksoa. Asiakkaan kannalta tämä olisi vähentänyt hinnankorotustarvetta ja johtanut nykyistä vakaampaan verkkopalvelujen hinnoitteluun. Kuten esitysluonnoksessakin todettiin, muutos ei olisi vaikuttanut verkonhaltijan asiakkailtaan palveluistaan keräämien maksujen kokonaismäärään, mutta se olisi mahdollistanut maksujen korotukset ajoittamisen pitemmälle ajanjaksolle.

Nyt tästä esityksestä on luovuttu ja tasoitusjakso on alituoton osalta lähtökohtaisesti yksi valvontajakso. Tasoitusjaksoon on mahdollista saada pidennys hakemuksesta. Menettely edellyttää siis hakemusta, jotka Energiaviraston tulee käsitellä. Pahimmillaan tasoitusjakson pidennystä hakevat kaikki Suomen 77 jakeluverkonhaltijaa. Toisaalta esityksen mukaan Energiaviraston on siirtymäsäännöksen perusteella myönnettävä verkonhaltijalle sähkö- ja maakaasumarkkinoiden valvonnasta annetussa laissa tarkoitettu alijäämän tasoitusjakson pidennys. Kyse on näkemyksemme mukaan kaikkien kannalta tarpeettomasta prosessista.

Siirtymävaiheen jälkeen tasoitusjakson pidennys koskee sitä alijäämän osaa, jota verkonhaltija ei ole voinut kattaa sähkömarkkinalain 26 a §:ssä tai maakaasumarkkinalain 24 §:ssä säädetyn siirto- ja jakelumaksujen korotusten rajoittamisen vuoksi. Etujärjestönä emme voi ottaa kantaa jäsenyritystemme hinnoitteluun. Olemme kuitenkin huolissamme, että nykyinen kirjaus pakottaa verkkoyhtiöitä korottamaan hintoja varmuuden vuoksi korotuskaton mukaisesti. Muuten heillä ei ole oikeutta tasoitusjakson pidentämiseen.

VERKON UUSIMISEN JA RAKENTAMISEN KUSTANNUSTEHOKKUUDEN LISÄÄMINEN ON HYVÄ TAVOITE, MUTTA SITÄ ON VAIKEA VALVOA

Kuten esityksessä todetaan sähkönjakelun toimitusvarmuuden tason nostaminen ja siitä aiheutuvat investoinnit ovat olleet keskeinen syy sähkönjakelun hintojen nousulle. Tämä on johtanut vilkkaaseen julkiseen keskusteluun ja synnyttänyt poliittisen paineen puuttua asiaan. Esityksen tavoitteena on hillitä sähkönjakelun hintojen nousua jakeluverkonhaltijoiden kustannustasoa alentavilla ja kustannustason nousua loiventavilla toimenpiteillä.

Ratkaisu on linjassa Sanna Marinin hallitusohjelman kanssa, jonka mukaan hallitus ottaa päätöksenteossaan huomioon elintärkeän infrastruktuurin toimivuuden. Hallitusohjelman mukaan huolehditaan lisäksi elämisen ja yrittämisen edellytyksistä koko Suomessa alueiden ja kaupunkien tarpeet huomioon ottaen ja turvataan harvaan asutuilla alueilla ja saaristossa ihmisten oikeudet peruspalveluihin.

Sähkön käyttö lisääntyy ja toimitusvarman sähkönsaannin merkitys kasvaa. Onkin välttämätöntä, että sähkönjakelun toimitusvarmuutta parannetaan aiemmin säädetyllä tavalla.

Emme hyväksy julkisuudessa esitettyjä väitteitä, että jakeluverkonhaltijat verkkoja uusiessaan ja rakentaessaan investoisivat tarpeettomasti maakaapeleihin eivätkä käyttäisi vaihtoehtoisia halvempia tapoja varmistaa toimitusvarmuusvaatimusten toteutuminen.

Näkemyksemme mukaan väite perustuu tietämättömyyteen, joka korostuu erityisesti sosiaalisessa mediassa käytävässä keskustelussa. Tätä taas ruokkii epäluottamus, jota asiakkaat tuntevat verkkoyhtiöitä ja valvovaa viranomaista kohtaan. Todellisuudessa verkkoyhtiöt soveltavat vastuualueellaan asiakkaidensa kannalta parhaita ratkaisuja ottaen huomioon alueen olosuhteet, kuten toimintaympäristö ja asiakkaiden tarpeet.

Ensivaiheessa toimitusvarmuutta on parannettu taajamissa, joissa lainmukainen sähkökatkon enimmäispituus on kuusi tuntia. Kuuden tunnin rajan saavuttamiseen ainut tekninen ratkaisu on maakaapelointi. Taajamissa asiakastiheys on myös suuri, ja siksi siellä maakaapelointi on ehdottomasti elinkaarikustannuksiltaan tehokkain ratkaisu. Samanaikaisesti verkkoyhtiöt ovat taajamien ulkopuolella hyödyntäneet muita ratkaisuja, joista näkyvimpiä ovat ilmajohtojen siirtäminen tienvarsille ja metsässä olevien johtokatujen leventäminen ja vierimetsien tehokkaampi hoitaminen. Näkymättömiä, mutta paljon käytettyjä keinoja ovat verkostoautomaation lisääminen ja järjestelmien kehittäminen. Maakaapelointi korostuu, koska sitä tehdään paljon juuri siellä, missä ihmiset liikkuvat. Jatkossa, kun toimitusvarmuusinvestoinnit siirtyvät haja-asutusalueelle, muiden vaihtoehtojen merkitys korostuu.

Tilastot osoittavat, että valittu strategia on ollut oikea. Energiaviraston tilastojen perusteella ilmastosta aiheutuvien keskeytysten haitat ja vahingot ovat vähentyneet oleellisesti.

Pidämme perusteltuna, että kehittämisvelvollisuutta täydennetään niin, että verkkoa tulee kehittää kustannustehokkaalla tavalla. Näin tehdään jo tällä hetkellä. Elinkaarikustannusten optimoinnin tulee olla kaiken toiminnan lähtökohta. Emme kuitenkaan ymmärrä, miten viranomainen voisi tämän varmistaa.

Virastolle esitetään uutta toimivaltaa määrätä jakeluverkonhaltijaa muuttamaan jakeluverkon kehittämissuunnitelmaansa, mikäli kehittämissuunnitelmaan sisältyvät toimenpiteet eivät ole kokonaisuutena arvioiden kustannustehokkaita vaatimukset täyttäviin vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin verrattuna. Tämä arviointi on vaikeaa yritykselle itselleen, saati viranomaiselle. Esitysluonnoksessa arvioitiin aiemmin, että tämä onnistuisi palkkaamalla Energiavirastoon pysyvästi kolme uutta asiantuntijaa.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi, että jakeluverkon kehittämissuunnitelman tulisi jatkossa sisältää myös suunnitelma kulutusjouston, sähkövarastojen, verkonhaltijan energiatehokkuustoimenpiteiden ja muiden resurssien mahdollisesta käyttämisestä vaihtoehtona jakeluverkon siirtokapasiteetin laajentamiselle.

Tässä on tärkeä muistaa, että Suomessa jakeluverkkoinvestointien taustalla ovat yleisesti verkon ikääntyminen ja toimitusvarmuuden parantaminen. Verkon ikääntyminen vaatii verkon uusimista joka tapauksessa lähivuosina ja samassa yhteydessä toimitusvarmuutta parannetaan sähkömarkkinalain tavoitteiden mukaisesti. Verkkoa ei pääsääntöisesti uusita siirtokapasiteetin takia. Suomen jakeluverkko on tunnetusti vahva. Taustalla ovat laajasti käytössä oleva sähkölämmitys ja sähkökiukaat. Lisäksi verkon suunnittelukriteerit ovat turvanneet riittävän siirtokapasiteetin. Kapasiteetti riittää yleisesti myös jatkossa, vaikka sähkönkäyttö jakeluverkoissa kasvaa.

Suomen 77 verkkoyhtiötä poikkeavat kuitenkin toisistaan merkittävästi ja niiden erilaiset toimintaympäristöt sekä toimintaympäristöjen vaikutukset sähkönjakelutoimintaan ja investointeihin tulisi lakimuutoksessa huomioida. Etenkin kasvukeskusten sähkönjakeluverkoissa tarvitaan investointeja mahdollistamaan kaupungin kasvu ja hiilineutraaliustavoitteet.

Verkkoyhtiöillä on tunnetusti erilaisia keinoja toteuttaa toimitusvarmuusvaatimusten edellyttämät investoinnit. Yhtiöt soveltavat vastuualueellaan asiakkaidensa kannalta parhaita ratkaisuja ottaen huomioon alueen olosuhteet. Viranomaisen on erittäin vaikea arvioida kehittämissuunnitelmien oikeellisuutta. Lisäksi investointien pitkä pitoaika asettaa omat haasteensa. Esitysluonnoksen mukaan kehittämistoimien kustannustehokkuutta tulisi tarkastella laajempina kokonaisuuksina ja toimenpiteiden koko elinkaaren ajalta. On mahdoton ennakoida, miten asiat kehittyvät 40 vuoden aikana.

Esityksessä arvioidaan, että:

Pidempi toteutusaikataulu tarjoaa paremmat mahdollisuudet kehittyvien, mutta vielä kokeiluvaiheessa olevien, älyverkkotekniikoiden hyödyntämisille 2020-luvun loppupuolella ja 2030-luvulla yhteistyössä verkkoyhtiöiden ja palveluntuottajien kesken. Sähkönkäyttäjien ja palveluntuottajien energiavarastojen, paikallisen sähköntuotannon ja kulutusjoustojen hyödyntäminen voi tarjota kustannustehokkaita ratkaisuja etenkin alueilla, joissa verkkopituus asiakasta kohden on suuri.

Toteamus pitää paikkansa erityisesti siirryttäessä vastuualueen laitamille taajamien ulkopuolelle. Täällä energiavarastot ja paikallinen tuotanto voivat tarjota vaihtoehdon investoinneille. Kulutusjousto auttaa etenkin tilanteissa, joissa verkon siirtokapasiteetti ei riitä.

Toimitusvarmuuden kannalta vaihtoehtoisiin ratkaisuihin liittyy kaksi perustavaa laatua olevaa seikkaa:

1. Sähköverkon toimitusvarmuutta ei voi räätälöidä asiakaskohtaisesti
2. Operatiivisia kustannuksia aiheuttava palvelu ei ole tällä hetkellä verkkoyhtiölle taloudellinen vaihtoehto

Sähköverkossa toimitusvarmuuden eriyttäminen on mahdollista vain muuntopiiritasolla ja käytännössä vain pienjänniteverkoissa. Pienjänniteverkoissa saavutettava kustannussäästö on teoriassakin marginaalinen. Asiakaslähtöinen toimitusvarmuuden eriyttäminen ei ole mahdollista, sillä naapureilla on aina sama toimitusvarmuus. Vain rajoitetuissa poikkeustapauksissa verkkoyhtiö voisi sopia asiakkaan tai asiakasryhmän kanssa lain vaatimuksia heikommasta toimitusvarmuudesta. Näissäkin tapauksissa on odotettavissa ongelmia asiakkaan vaihtuessa ja asiakastarpeiden muuttuessa.

SÄHKÖNJAKELUN TOIMITUSVARMUUSVAATIMUKSET KARKAAVAT – ASIAKKAILLE TARJOTAAN KOMPENSAATIONA VAKIOKORVAUKSIA

Sähkönjakelun toimitusvarmuusvaatimusten täytäntöönpanoaikaa esitetään jatkettavaksi kahdeksalla vuodella vuoden 2036 loppuun saakka sellaisille pääasiassa haja-asutusalueella toimiville jakeluverkonhaltijoille, jotka joutuvat tekemään isoja verkkorakenteen muutoksia verkoissaan toimitusvarmuusvaatimukset täyttääkseen. Toimitusvarmuusvarmuustavoitteiden täytäntöönpanoaikaa jatkettaisiin niiden jakeluverkonhaltijoiden osalta, joiden keskijänniteverkon maakaapelointiaste on vuoden 2018 lopussa ollut enintään 60 prosenttia. Poikkeuslupamenettelystä luovuttaisiin.

Pidämme perusteltuna, että poikkeuslupamenettelystä luovutaan. Käytännössä se on osoittautunut erittäin työlääksi ja johtanut oikeusprosesseihin. Muutos säästää sekä verkkoyhtiöiden että viranomaisen resursseja.

Samalla runsaan 700 000, pääasiassa haja-asutusalueella olevan asiakkaan kohdalla toimitusvarmuustavoitteiden toteutuminen kuitenkin lykkääntyy.

Esityksessä myönnetäänkin, että siinä ehdotettujen muutosten vaikutukset toimitusvarmuuteen kohdistuvat ennen kaikkea haja-asutusalueille ja syrjäseuduille heikentäen alueiden välistä yhdenvertaisuutta. Esityksen mukaan vakiokorvausten korotukset kohdistuvat kuitenkin samoille asiakkaille, mikä lieventää yhdenvertaisuuden heikkenemistä. Nämä asiakkaat siis maksavat saman, kuin muutkin, mutta saavat parantuneen toimitusvarmuuden sijaan suuremmat korvaukset.

Esityksen mukaan vakiokorvauksilla pyritään toisaalta kannustamaan verkkoyhtiöitä huolehtimaan asiakkaiden toimitusvarmuudesta ja toisaalta korvaamaan asiakkaille niiden sähkökatkojen aikana kokemia haittoja. Vakiokorvauksiin oikeuttavia aikarajoja esitetään laskettavaksi kompensaationa sille, että toimintavarmuusvaatimusten täytäntöönpanoaikaa esitetään lykättäväksi.

Valitettavasti tilanne on juuri päinvastoin: vakiokorvausten kiristäminen ja keskeytyskustannusten kasvu heikentävät entisestään verkkoyhtiöiden investointiedellytyksiä ja mahdollisuuksia huolehtia asiakkaiden toimitusvarmuudesta.

YHTEENVETO

Hallituksen esitys on valmisteltu voimakkaan julkisen ja poliittisen paineen alla. Tämä näkyy lopputuloksessa. Esitysluonnokseen verrattuna lopullinen esitys on merkittäviltä osilta heikentynyt.

Olemme erityisen huolissamme siitä, että esityksessä puututaan suoraan itsenäisen viranomaisen toimivaltaan. Esityksessä esitetään ministeriön arvioita esityksen vaikutuksista valvottavien verkkoyhtiöiden sallittuun liikevaihtoon. Mielestämme on mahdotonta kuvitella, että Energiavirasto voisi poiketa hallituksen esityksessä esitetyistä yksityiskohtaisista arvioista. Esitetyt euromääräiset arviot ovat ennenaikaisia ja ohjaavat perusteettomasti itsenäisen viranomaisen toimintaa. Esitämme, että ne poistetaan esityksestä.

Esityksen arvioidaan edellyttävän, että Energiaviraston on lakiehdotusten voimaantulon jälkeen muutettava lainvoimaisia vahvistuspäätöksiään kesken valvontajakson. Tätä selkeämpää poliittista ohjausta on vaikea kuvitella. Tässä toteutuvat samanaikaisesti ja täysimääräisesti sekä poliittinen että regulaatioriski. Tämä heikentää luottamusta Suomen vakaana pidettyyn sääntely-ympäristöön, millä on pitkälle ulottuvat taloudelliset vaikutukset koko teollisuuteen.

Sallitun liikevaihdon voimakas lasku uhkaa pysäyttää verkkoinvestoinnit. Tällä on kielteisiä vaikutuksia työllisyyteen verkonrakennusalalla, joka jo tällä hetkellä kärsii kannattavuusongelmista.

Korotuskaton kiristäminen vaikeuttaa verkkoyhtiön mahdollisuuksia kerätä verkkopalvelumaksuissa viranomaisen sille sallima kohtuullinen liikevaihto. Esitämme, että omaisuuden suojan turvaamiseksi valiokunnanmietintöön lisätään seuraava lausuma:

”Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa sähkömarkkinalakiin tehtyjen muutosten vaikutuksia ja varmistaa, että verkonhaltijoilla on jatkossakin mahdollisuus kerätä verkkopalvelumaksuissa viranomaisen sille sallima kohtuullinen liikevaihto.”

Verkon uusimisen ja rakentamisen kustannustehokkuuden lisääminen on hyvä tavoite, mutta sitä on erittäin vaikea valvoa. Valvonnan sijaan toivomme rakentavaa kehitystyötä alan ja viranomaisten välillä.

Olemme erittäin huolissamme niistä asiakkaista, joiden toimitusvarmuustavoitteiden saavuttaminen uhkaa nyt karata. Näkemyksemme mukaan vakiokorvaukset eivät ole vaihtoehto luotettavalle sähkönjakelulle. Sen sijaa vakiokorvausten kiristäminen ja keskeytyskustannusten kasvu heikentävät entisestään verkkoyhtiöiden investointiedellytyksiä ja mahdollisuuksia huolehtia asiakkaiden toimitusvarmuudesta.

Ystävällisin terveisin

Kenneth Hänninen
Energiateollisuus ry
Verkot